

MODERNE MATCH MAKERS

Geloofden we lang dat liefde je liefst overvalt, dan schuiven we de laatste jaren steeds meer op naar een geloof in vakkundige koppelaars. Van experts tot algoritmes, alles in de hoop om het grillige toeval een stap voor te zijn.

DOOR KELLY DERIEMAEKER.

‘Tegen mijn verwachting in zat ik tijdens mijn eerste date via het bureau tegenover een perfect ingeschatte match’

VIJFTIGPLUSSEUR CLAIRE

T

oen VTM in 2015 een oproep lanceerde voor vrijgezellen die zich - gestuurd door psychologen en relatietherapeuten - blind in een huwelijk wilden storten, gingen wenkbrauwen de hoogte in. Een weinig romantische, ietwat klinische benadering van de liefde, vonden sommigen. Ondertussen staan we aan de start van seizoen vier. Lang niet alle gearrangeerde huwelijken bleken om over naar huis te schrijven, maar van de twaalf getrouwde koppels bleven er wel vier samen, en er zijn ondertussen twee *Blind Getrouwd*-baby's, met nog een derde op komst.

Voldoende om flink wat Vlamingen te doen dromen. Voor het nieuwe seizoen van het ultieme koppelaarsprogramma schreven opnieuw bijna 3.700 mensen zich in, vanuit de hoop om deel te mogen uitmaken van de poule blinde trouwers die elkaar op een dienblad voorgeschoteld krijgen.

JACHTSEIZOEN GEOPEND

Het gegeven is zo oud als de liefde. Als *match-makers* aan de slag gaan, is dat vaak ingegeven door religieuze of economische motieven. Achterliggende gedachte: het kiezen van een

levenspartner heeft invloed op zodanig veel aspecten van het bestaan, dat je zo'n hachelijke onderneming maar beter niet overlaat aan een mens alleen. Laat staan aan een jong iemand met weinig levenservaring.

Koppelen werd lang gezien als een objectieve manier om een 'goede keuze' te maken, los van verliefdheid en andere hormonale opflakeringen die kunnen afleiden van de essentie: binnen je stand huwen, het familiefortuin van onheil vrijwaren, of met iemand in zee gaan die een goede astrologische match is, iets waar vooral hindoe-koppelaars prat op gingen.

In victoriaanse tijden bestond er zoiets als een koppelseizoen: tussen Pasen en de start van de jacht werd de jacht op zogenaamd huwbare meisjes geopend door middel van een debutantenbal, waarop die jonge vrouwen duidelijk maakten dat ze klaar waren om officieel aan iemand te worden geïntroduceerd.

Gearrangeerde huwelijken zijn lang niet alleen iets uit vervlogen tijden. In de Joodse cultuur en heel wat Aziatische landen zijn koppelaars aan het werk om relaties te faciliteren, en wordt 'eerst trouwen, dan pas verliefd worden' gezien als een stabielere start van een relatie dan verblind worden door verliefdheid en achteraf misschien de rekening van die blindheid gepresenteerd krijgen.

MINDER TINDER

Een gearrangeerd huwelijk gaat de meeste vrijgezellen in mijn omgeving te ver, maar toch hoor ik frustratie op veel banken. Een vraag ook die regelmatig terugkomt: "Waar moet ik iemand tegenkomen?". Meestal gevolgd door een lijstje plekken waar dat volgens de spreker alvast niet zal lukken: niet op café of in een luid discotheek, want die tijd zijn ze naar eigen zeggen voorbij. Niet op het werk, liefst. En nee, ook niet meer via Tinder. Te veel slechte ervaringen. Meer frustratie dan fun. Googelen op tegenvallende Tinder-ervaringen levert parels op van mensen die gematcht werden met hun neef, of met iemand die zelfs tijdens de date bleef doorswipen, of met die ene kerel die erop stond zijn moeder mee te nemen. Mijn single vriendinnen klagen vooral over hoe tijdrovend en enerverend het is om uren te chatten met iemand die dan op de eerste date vanaf seconde één overduidelijk geen match is.

Een gegeven dat ook journaliste **Arkasha Keysers** niet vreemd is. Het zorgde ervoor dat ze een jaar geleden samen met enkele vrijgezelle vriendinnen een Minder Tinder-feest organiseerde. Concept: drie vriendinnen nodigden hun single vrienden uit en vragden hen om telkens een leuke single vriend mee te brengen van het andere geslacht. "Het resultaat was dat heel veel vrienden met een relatie een beetje jaloers waren omdat ze niet naar ons feestje mochten komen", zegt Arkasha. "In tegenstelling tot op Tinder, waar je soms veel energie steekt in achterhalen of iemand interessant genoeg kan zijn voor een date, heb je op zo'n feest veel sneller door of er een klik is of niet. In het begin hing er best wat spanning in de lucht, telkens als er iemand binnenkwam, voelde het alsof er werd gekeurd, maar het hielp dat we een fles tequila en wat spelletjes als Twister hadden klaarstaan om de sfeer wat losser te krijgen."

'In tegenstelling tot op Tinder heb je op een Minder Tinder-feest veel sneller door of er een klik is of niet'

JOURNALISTE
ARKASHA KEYSERS

Of er ook relaties uit het Minder Tinder-feest kwamen? "Er waren flirts en losse dates, maar een lange relatie heeft het niet opgeleverd. In de realiteit was het vaak zo dat persoon X geïnteresseerd was in persoon Y, die dan meer geïnteresseerd bleek in persoon Z (*lacht*). Zulke mismatches kun je niet voorkomen, natuurlijk, maar het enthousiasme bij mijn single vrienden is groot, en binnenkort komt er een volgende editie. Ondertussen ben ik zelf ook weer single, dus ik vind het dit keer extra spannend."

AFDRAAIENDE FIETSKETTING GEEN BEZWAAR

Wie niet geselecteerd werd voor *Blind Getrouwd*, maar wel gekoppeld wil worden door een expert, kan bij een relatiebureau terecht. Ooit leken ze een gegeven uit het verleden, maar dat is lang niet meer zo. Onlangs hoorde ik dat een vriendengroep de eeuwige single van de bende een abonnement bij een bureau cadeau deed, in plaats van een huwelijkscadeau. Als in: laat ons beginnen met je voor dat geld van straat te

krijgen, en de rest zien we dan wel weer. Ook **Claire** wist dat Tinder voor haar een verschrikking zou betekenen. Zij zit in de leeftijdscategorie vijftig plus, heeft een druk bestaan en koos bewust voor relatiebureau **Altero**. "Ik had geen zin om tijd te verspillen, ook niet om op jacht te gaan in bars. Toen ik besliste dat ik een nieuwe relatie wilde, heb ik me in heel wat bureaus verdiept, en op basis van een goede klik ben ik er dan ook voluit voor gegaan", zegt zij. "Na een paar diepgaande maar leerrijke tests stelde Veronique, de zaakvoester van het bureau, me voor om met iemand op date te gaan. Tegen mijn verwachtingen in - ik was van plan om het wat op me te laten afkomen - bleek ik tegenover een perfect ingeschatte match te zitten. Geen liefde op het eerste gezicht, wel interesse en onmiddellijk een klik. We spreken regelmatig af, en ja, ik zie een toekomst met deze fijne man. Hij ook met mij. Gekoppeld worden heeft mij heel veel tijd en frustratie

uitgespaard. Zonder de menselijke kant die Veronique toevoegt, was dat volgens mij nooit zo vlot gegaan.”

Veronique Van de Steen, de vrouw achter Altero, combineert haar expertise en jarenlange ervaring binnen de wereld van de human resources met een algoritme. “Veel mensen zijn de wereld van het online daten beu”, zegt ze. “Ze merken dat velen niet zijn wie ze pretenderen te zijn, of ze zijn op zoek naar een veiligere of discretere omgeving om in te daten. Bij ons wordt iedereen gescreend, zodat je weet dat iemand niet liegt als hij zegt dat hij gescheiden is. Je weet ook dat er uitsluitend serieuze kandidaten worden voorgesteld met gelijke intenties, en elke deelnemer kiest op basis van een profiel zonder foto’s, maar op basis van uitgebreide tests en diepgaande gesprekken.”

Dat vertrouwen bleek ook voor Claire doorslaggevend. “Het contact met Veronique was zo goed dat ik - zelfs al was die eerste date tegengevallen - toch bereid was geweest tot overleg, want ik wist dat er een goede reden zou zijn dat ik aan deze man werd gekoppeld.” Dat het snel vlot liep, heeft volgens Veronique te maken met het feit dat Altero niet mikt op kwantiteit, maar op kwalitatieve dates. “Liever dat we iemand een tijd laten wachten om dan te zorgen voor een degelijke match, dan zo veel mogelijk te laten daten in de hoop dat er iets uit voortkomt”, zegt zij. “Iemand mag volgens ons algoritme nog zo’n goede match zijn, als we merken dat het gevoelsmatig niet klopt, dan laten we hen niet afspreken.” Veronique is er rotsvast van overtuigd dat koppelen de komende tijd nog veel populairder zal worden, en dat wil wat zeggen, want de afgelopen vier jaar verdubbelde het aantal inschrijvingen bij haar bureau al: “Een goede matchmaker moet mensen vertrouwen geven, en ervoor zorgen dat ze bereid zijn om iemand in verschillende contexten te leren kennen, ook al is er geen onmiddellijke coup de foudre. Wat mensen denken te zoeken is niet altijd wat ze nodig

‘Wat mensen denken te zoeken, is niet altijd wat ze nodig blijken te hebben’

MATCHMAKER
VERONIQUE VAN DE STEEN

blijken te hebben. Bij de meeste relaties die bij ons ontstaan, slaat de vonk pas over na een paar dates. En dan niet op restaurant, waar ze niet verder komen dan praten over bezoeksregelingen van de kindjes en hun scheiding, maar als hun ketting afdraait tijdens een fietstocht samen. We zien de grootste slaagkansen bij mensen die de druk laag houden voor zichzelf.” Wie Veronique het minst vaak over de vloer krijgt? “Mannelijke vijftigplussers. In tegenstelling tot jongere mensen hebben zij nog vaak het gevoel dat ze falen als ze niet zelf iemand ontmoeten, en hulp nodig hebben. De Tindergeneratie zit dan weer helemaal niet in met gekoppeld worden, en terecht. Vroeger was een coach inschakelen ook iets om je over te schamen, tegenwoordig heeft elke zichzelf respecterende CEO er meerdere. Ik voorspel dat het met *dating coaches* net zo zal evolueren. Mensen vinden het ook fijn dat we sommige lastige taken overnemen: checken of iemand met wie een jonge vrouw op date gaat wel openstaat voor kinderen, bijvoorbeeld.”

Ook singlereizen blijken volgens mijn omgeving wel wat op te leveren, al is het de vraag hoe hard het koppelgegeven meespeelt. “Ik heb mijn man leren kennen op een groepsreis naar Ecuador”, vertelt Louise. “Ik wist al meteen dat hij ondernemend was en graag reisde, en toen ik de eerste klik voelde, wist ik genoeg om verder te willen kijken. Ondertussen zijn we getrouwd.” Ook Veronique geeft mensen soms de raad om zich via haar bureau in te schrijven voor zo’n reis: “Niet meteen om op zoek te gaan naar een relatie, maar wel om hun netwerk wat te vergroten, zodat ze niet puur op zoek gaan naar een partner uit eenzaamheid. Dan kan zo’n single-reis een heel toffe manier zijn om anderen te leren kennen.”